

AGVETŐ

A PÁPATESZÉRI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE

ÁLDÁS

Ünnepelni jövünk össze október 10-én. Megújult templomunk külseje. Ékessége az egyházközségnek, ékessége a falunak. Megújult a templom, amelyhez annyira kötődünk. Legtöbbünket itt keresztelték, itt volt elsőlázó, bérnalkozó, ministráns, örök hűséget is e falak között fogadott hitvesének, nagyszülőkért, szülőkért, testvérekért, házastársakért, gyermekekért itt imádkoztak, mikor eltávoztak e földi világból. A hajnali, a déli és az esti harangszó életünk része.

Talán fel sem tűnik. Akkor éreznék hiányát, ha nem lenne itt, ha a Petőfi utcába fordulva nem az égre mutató tornyot látnánk az útelágazásnál, vagy a Tabánból felfelé jövet nem az oldalhomlokzat zárna le a láthatárt.

A miénk, hozzánk tartozik. Így érezhette évszázadok óta minden teszéri. A régiek a régtemplomhoz ragaszkodtak, igyekeztek minél közelebbi nyughelyet találni maguknak az Úr háza mellett, ahogy ezt az elő-elő kerülő maradványaik bizonyítják, mi már ehhez az „újhoz”, több, mint 230 éve. Gondoljuk meg, ezek a 232 éves falak hány imát, fohászt, sóhajtást, könnyet, bánatot, örömet, hálát, ragaszkodást visszhangoztak az Úr felé! Hányan és hányan tették le terheiket itt Teremtőjük elé, és hányan kérték bizalommal a Szűzanya közbenjárását életük nehézségeinek megoldásához. Mennyi szorgos kéz gondozta, javította, takarította, díszítette, hogy méltó helye legyen közöttünk az Istennek, hány alkalommal ünnepeltünk itt közösen adventet, karácsonyt, húsvétot, Úrnapját, hány szentmise, litánia, rózsafüzér és engesztelő napon alkalmából szálltak imáink az ég felé.

Ezt a templomot, e hozzánk tartozó Isten házát áldja meg érsek atyánk, és nem csak megáldja, hanem az Úr kegyelmét is elhozza egy felnövekvő generációnak a

bérnalkozó szentségének kiszolgáltatásában.

Bérnalkozó: a keresztény nagykorúság szentsége. Többek között ez jut róla eszünkbe. Akkor is, ha már közhelyként emlegetjük, hogy a fiatalok „kibérnalkoznak” az egyházból, mert utána már semmiféle érdek és szülői akarat nem terelgeti őket Isten és az Ő egyháza felé. Egymás közt morogva jegyezzük meg, hogy az elmúlt évek bérnalkozó ifjaiból milyen kevesen járnak templomba. Okoljuk a körülményeket, a mai világot, a mai társadalmat, tömegkultúrát, egyszerűen a „gazdaságkört” (© Czako Gábor). Rajtunk kívülálló okokat keresünk, pedig a baj lehet, hogy velünk van.

Fel kell tennünk a kérdést: a mi életünk, az egymáshoz való viszonyunk, Istennel való kapcsolatunk vonzó-e mások számára? Fel tudunk-e mutatni egy olyan életformát, életvitelt, amelyre mások is felfigyelnek, követésre méltónak tartanak?

Amennyiben úgy érezzük, hogy hiányosságaink vannak e téren, bizony mi is kezdjünk felújításba lelkünk templomán. Készítsünk olyan lakhelyet, melyben szívesen lakik az Úr. Fessük át, javítsuk ki a szeretettel, mely nem ismer határokat, nem ismer megkülönböztetést, teljesen átadja magát Istennek, Isten kedvéért pedig felebarátainknak. Lelkünk szeretet-templomában lakó Urunk rajunk keresztül fogja magához vonzani elveszett bárányait, miközben nekünk ajándékozza az Ő országát már földi életünkben.

Megújult templomunk mellé, melyet az Úrnak áldatunk meg, ajándékozzunk szeretettel bélelt, Istenhez ragaszkodó lelki templomot. Ez az igazi öröm, ez ad igazi boldogságot számunkra. Bérnalkozó, bérnalkozó egyaránt erre törekedjünk, ezzel az elhatározással igyekezzünk élni az életünket, az egyszerű hétköznapiakat. Szeretettel szerezzünk lakást a Szeretet Urának!

Ezen a napon ünnepi évet is hirdetünk. 715 évvel ezelőtti iratban emlékeznek meg először falunkról. Büszkéek vagyunk, hogy már ily régóta birtokolják a teszériek ezt a kis földdarabot. Az ünneplésen túl feladatot is ad nekünk az évforduló: mi is méltó utódok legyünk, őrizzük meg örökségünket, ugyanakkor munkánk révén gyarapítsuk is, hogy mi többet tudjunk átadni utódainknak, mint amit kézhez kaptunk ősinktől.

Ünnep számunkra ez a nap, örömnappal, ugyanakkor új élet kezdete is legyen. A szeretetben megújult életé, melyben átadjuk magunkat Istennek és Istenért egymásnak.

LAJSTROM

Ünneplésünk alkalmával vegyük számba – valószínűleg a teljesség igénye nélkül -, mindazt, ami a közelmúltban történt és történik egyházközségünkben.

Néhány évvel ezelőtt szükségessé vált a templom padok aljának cseréjére. Az egyházközség képviselő-testületének tagjai és sok segítőkész ember segítségével elvégeztük ezt a munkát. Később új ministránsruhákat kaptak a gyermekek, új szőnyeget, terítőt kapott a templom segítőkész hívek jóvoltából. Sokan adakoztak a templom felújítására, ennek is köszönhetően tudtuk felújítani a templomtetőt az érsekségi támogatással. A testvérek adományaiból új betlehemi figurákat vásárolhattunk, valamint elkészült társadalmi munkában a szerszámtároló kamra helyén a kis Fatimai kápolnánk, mely otthont ad a Szentsírnak és a Betlehemnek is. Templomtakarítókink lelkes munkájának köszönhetően mindig szép, élő virágokkal díszített a templomunk, virágot, gyertyákat is rendszeresen adományoznak a hívek. Új szerszámtárolót alakítottunk ki a kórusfeljáró alatti kis zugban. Megújult az oltárok világítása, karbantartottuk a körmeneti zászlórudakat, a baldachin tartórúdjait, a körmeneti lámpásokat, csengőket, gyertyatartókat. Áldozatkész testvérünk restauráltatott több képünket és feszületet adományozott az oltárra. Magyar és vatikáni zászlót állítottunk a templomban, adakozó testvéreink jóvoltából.

Lelki életünk számba vétele: adventben gyertyagyújtás tartunk minden szombat este. A plébánián a Szállást keres a Szentcsalád ájtatosságát végzik a hívek. A hittanosok betlehemezéssel járják a falut, minden évben volt betlehemes játék, legutóbb Élő betlehemes rendeztünk felnőtt szereplőkkel, élő állatokkal. Nagyböjtből péntekenként keresztutat járunk, minden alkalommal más-más korosztály olvassa az elmélkedéseket. Virágvasárnap és Nagypénteken az énekkar éneklé a Passiót. Minden hónap 13-án engesztelő napot tartunk, május 13-án Fatimai napot. A Rózsafüzér társulat 50 taggal működik. Májusban minden hétköznap megtartjuk a litániát, Úrnapján körmenetben visszük az Oltáriszentséget a falu főutcáján, gyönyörűen díszített sátrakkal megállva. Minden évben elmegyünk zarándokútra immár 13 éve, ez alatt már 33 kegyhelyen voltunk, köztük kétszer a határon túl: Ausztriában és a Felvidéken. Júliusban hittantábort tartunk a fiataloknak 2 hétre elosztva a kicsiknek és a nagyoknak, ahol minden nap az adott év témájával kapcsolatos előadást hallgathatnak a sok játék, kirándulás, firdőzés mellett. Augusztus 20-án kenyeret áldunk meg. Októberben rózsafüzért imádkozunk, ekkor szoktunk Csatkára látogatni. Negyedévenként családi napot tartunk, 60-70 fős részvétellel. A rendszeres ministrálók és felolvasók jutalomkiránduláson vehettek részt. Mindez a rendszeres, visszatérő ünnepeink, a hittanórák, bérnálási felkészítő mellett. A plébániának jelen értesítője indult el már negyedik éve. Tervbe vettük egy „Keresztény bál” megtartását az egyházközség támogatására, szeretnénk hagyománnyá tenni az Élő betlehemeset.

Ahogy az elején kezdtem: a teljesség igénye nélkül. Ki-ki gondolatban vegye hozzá azt, ami esetleg kimaradt a felsorolásból. Hála és köszönet illet mindenkit, aki a felsoroltak megvalósításában, létrejöttében részt vállalt.

TEPLOS ÉS ISKOLA

Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.
De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.
Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.
De ne halljátok soha többé
Isten igéjét magyarul?!
S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülője szavát?!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokomb.
Azóta hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

A koldusnak, a páriának,
A jöttmentnek is van joga
Istenéhez apái módján
És nyelvén fohászzkodnia.
Csak nektek ajánlgatják templomul
Az útszélét s az égbolt sátorát?
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Reményik Sándor

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

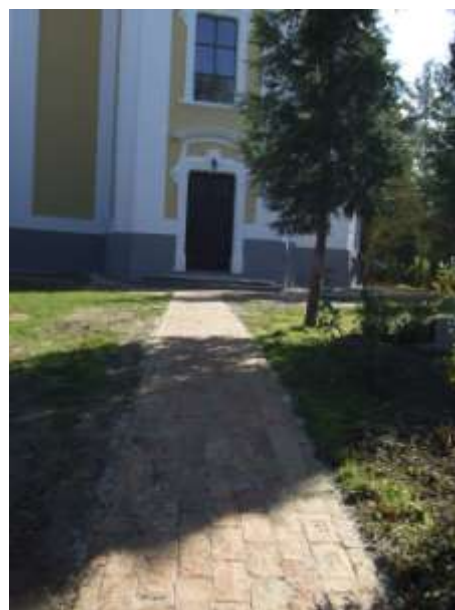
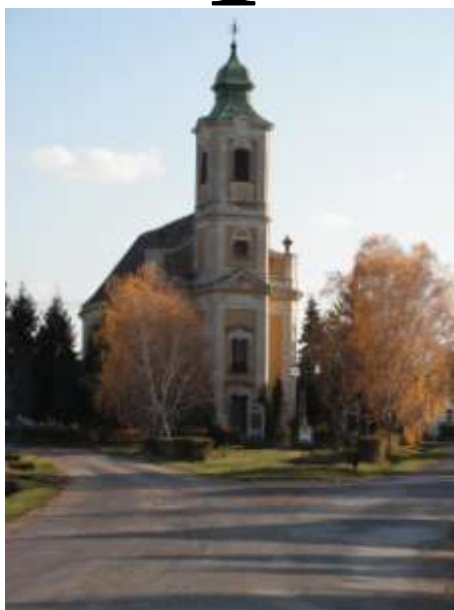
Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik a templomfelújítási pályázat beadásában, megvalósításában részt vettek: Kovácsné Buzás Katalin szaktanácsadó, pályázatíró, Menyhárt Tibor elnök Leader Akciócsoport közhasznú egyesület, Lakatos Antal elnök-vezérigazgató, Kinizsi Bank Zrt., Czapári Rita MVH kirendeltség vezető, Séllei Márta mérnök, műszaki ellenőr, Ács András építési vállalkozó, Rajmon Viktor ügyvezető igazgató Alf-O Mérnökiroda Kft.

Köszönet illeti ezen túl Koncz Gábort, aki a villamos szerelési, javítási munkálatokat az oltár és a külső világításnál elvégezte, Ilkó Sándort, aki az új faluújság faszerkezetét elkészítette, Vass Imrét, aki az új tároló ajtaját és a zászlókartók famunkáit elkészítette, az asszonyokat, lányokat, akik a templomot a munkálatok után kitakarították sekrestyésünkkel, Marikával és Völfinger Bélát, aki az utóbbiakat és a templom körüli egyéb munkálatokat koordinálta.

A templom

Róm. kath. templom

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007-2013

LÁBNYOMOK

Álmomban Mesteremmel
tengerparton jártam, s az életem
nyomai rajzolódtak ki mögöttünk:
két pár lábnyom, a parti homokon,
ahogy ő mondta, ott járt énvelem.

De ahogy az út végén visszanéztem,
itt-amott csak egy pár láb nyoma
látszott, éppen ahol az életem
próbás, nehéz volt, sorsom mostoha.

Riadt kérdéssel fordultam az Úrhoz:
" Amikor életem kezdedbe tettem,
s követődnek szegődtem Mesterem,
azt ígérted, soha nem hagysz el engem,
minden nap ott leszel velem.
S, most visszanézve, a legnehezebb
úton, legkínosabb napokon át,
mégsem látom szent lábad nyomát!
Csak egy pár láb nyoma
látszik ott az ösvényen.
Elhagytál a legnagyobb inységben? "

Az Úr kézen fogott, s szemembe nézett:
" Gyermekek, sose hagytalak el téged!
Azokon a nehéz napokon át
azért látod csak egy pár láb nyomát,
Mert a legsúlyosabb próbák alatt
Téged vállamon hordoztalak! "

Ismeretlen szerző nyomán,
Türmezei Erzsébet fordította

SZEPTEMBERI CSALÁDI NAP

VIDÁM PERCEK

A falusi templom plébánosa kemény szavakkal dorgálja híveit:

- Testvérek, a ti hitelenségeitek már botrányos!
összegyűltetek, hogy esőért imádkozzunk, és tessék: senki
sem hozott magával esernyőt!

A pályája csúcsán álló híres focista jósnőhöz fordul. Tréfásan
megkérdezi:

- Van a túlvilágon foci?
- Hogyne volna fiam! Sőt, a jövő heti fordulóban már te lövöd
a legszebb gólt!

Az öreg templom teteje egyre jobban beázott. Az
egyházköztség tagjai felkérték a híveket, adakozzanak a tető
javítására. A következő vasárnap a plébános kihirdette a

gyűjtés eredményét:

- Három lavór ára már megvan.

Szent Péternél jelentkezik egy 32 éves autószerelő.

- Miért kellett ilyen korán meghalnom? - kérdi.

Szent Péter fellapozza a nagykönyvet, majd így szól: "Az
ügyfeleidnek felszámolt munkaórák alapján te már 125 éves
vagy."

A székely megharagudott az asszonyra, fogta a kucsmáját, és
elment. Tizenöt évig a falu környékén sem látták. Akkor aztán
gondolt egyet, s hazament. Kucsmáját a szegre akasztotta. A
felesége csodálkozva kérdezte:

- Hát te hol voltál?

- Künn - felelte a hallgatag székely.

Októberi program:

Október 10. vasárnap a 11 órás szentmisében: Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek megáldja a kívülről felújított templomunkat, majd bérmálás és a falu első említésének 715 éves ünnepi évének megnyitója. Délután 3 órakor a Bakonyságon szintén külsőleg felújított templom megáldása. Hétköznaponként hirdetés szerinti időpontban este rózsafüzér imádság.

Kiadja: Róm.Kat. Plébánia Pápageszér ©

Kiadásért felel és szerkeszti:
Leitner Pál állandó diakonus

Elérhetőségek:

Horváth Tamás plébános: Plébánia: 8558 Csót Rákóczi u. 28. Tel.: 89/354-246; Mobil: 06/20/770-8259

Leitner Pál állandó diakonus: Tel.: 89/352-009; Mobil: 06/20/828-0735